Týden

41 / 2026

Obsah

Seriál Hvězdná hodina vrahů
Aktuálně v médiích
Aktuálně očkování a kovid
Ostropestřec mariánský
Svatá Fides – Věra
Téma: Církve za 1. republiky a vliv zednářů

Seriál Hvězdná hodina vrahů

8. října 2026 (kultura)

V našem dnešním filmovém okénku tentokrát nezmíním film, ale televizní minisérii, která mě zaujala a můžete si ji pustit na iVysílání České televize.

Je to seriál v německo-rakousko-české koprodukci a jmenuje se Hvězdná hodina vrahů.

A tato minisérie, která má v součtu asi 3 hodiny, je zajímavá v tom, že Němci natočili český příběh na motivy knihy Pavla Kohouta.

Bohužel má Hvězdná hodina vrahů dvě velké nectnosti. Jednak pražské reálie točili ve Vídni, což příliš nechápu. Ale asi zasáhla nějaká vídeňská sachrdortová filmová lobby. A druhou nectností je český dabing, který se příliš nepovedl.

Děj je celkem drsný detektivní příběh pražského sériového vraha, ale to vše probíhá na pozadí protektorátní Prahy v době těsně před koncem války a

dějově se tak rozbíhá několik vrstev, včetně boje o český rozhlas. Jedná se tedy o zajímavý scénář napsaný podle Kohoutovy knihy. A rozhodně zajímavé jsou role ztvárněné Jeanette Hain a Nicholasem Ofczarkem a zajímavá je i atmosféra vídeňské Prahy. A jednu z hlavních rolí si zahrál i Karel Dobrý. Rozjezd seriálu je ale dost pozvolný, tak je potřeba mít zpočátku trochu trpělivosti.

Aktuálně v médiích

8. října 2026 (společnost)

Včera jsem narazil na skvostný článek na Seznamu, o kterém jsem si nejdříve myslel, že to je nějaká parodie. Ale oni to mysleli opravdu vážně.

Článek se jmenuje „Putinovy špinavé triky. Agenti pronikají na finské toalety a nesplachují“.

A v něm se dočteme, že Finsko obvinilo Rusko, že se jeho tajní operativci vloupávají do domů finských poslanců, kde na toaletě zanechají své výkaly ve snaze dotyčné zastrašit. Jde tak o další eskalaci hybridní války ze strany Ruska.

Kdyby celá agresivní válka Západu proti Rusku nebyla tak hrozivá, tak protiruská propaganda je někdy skutečně velmi komická.

No a k tomu dodám ještě další komické video naší zelené chlouby na hradě s jeho politručkou.

Oni totiž spolu natočili, jak čtou Pejska a kočičku od Josefa Čapka. A navíc kapitolu, jak spolu vařili dort. Kdo to ještě neviděl, určitě si to pusťte. Je to totiž skutečně k popukání. Jejich píáristé to ale zřejmě myslí skutečně vážně a je možné, že voliči tohoto páru si to budou opravdu užívat.

A do třetice zmíním ještě jedno médium, které se mi dostalo na půdě filozofické fakulty do ruky. A tím médiem je studentský list s názvem Babylon, tištěný na novinovém papíře, který vychází s podporou Ministerstva kultury a je určen především intelektuálům na humanitních oborech.

Protože si ho pamatuju už z dávných dob podle obálky, i když jsem ho asi nikdy nečetl, tak mě celkem zajímalo, co se v tomto studentském listě, který se stylizuje jako intelektuální revue s důrazem na tradici a dokonce monarchii, píše. A asi jsem to měl čekat, ale stejně mě to překvapilo. Od začátku do konce, jak je důležité pomáhat demokracii a Ukrajině, jak se mají správně nenávidět Rusové, a to všechno furt dokola, kromě asi jen jedné vtipné povídky. Ten plátek tedy zřejmě nepíšou studenti, spíše již hodně postarší absolventi, kteří studovali v devadesátých letech. Ale přesto jsem očekával, že tam bude alespoň něco jiného než politická agitka. Že by třeba měli nějaká svá vlastní témata. A to je trošku i obraz většiny současných intelektuálů. Předhánějí se v tom, kdo je víc morálnější a statečnější, ale přitom nemají žádná skutečná vlastní témata. Jen prázdnota.

Ale přesto tento komentář skončím optimisticky. Pokud je někde prázdno, tak ho můžeme něčím pozitivním zaplnit.

Aktuálně očkování a kovid

8. října 2026 (zdraví)

Ještě se znovu vrátím k médiím a tentokrát se to bude týkat očkování a covidu.

Posledních pár dní se v médiích často objevuje téma epidemie spalniček v Pensylvánii v USA.

A pokud se něco takového objeví v médiích, vždy je to o vyvolávání strachu. A

nejinak je tomu tentokrát u spalniček. U spalniček, tak jako i u jiných onemocnění, úmrtnost postupně klesala ještě před spuštěním očkování. A tím, že se zavedlo očkování, se lidé s přirozenou nákazou přestali potkávat. Po prodělání spalniček byla dříve imunita celoživotní, jenže po očkování postupně klesá. Není teď neobvyklé, že se epidemie šíří u dospělých, kterým vyvanula imunita z očkování. Jenže u dospělých může být průběh nemoci mnohem závažnější než u dětí.

Spalničky jsou tedy stále problém. A ve zprávách z USA je další strašení v tom, že zemřelo 5 lidí, a z toho 2 děti. Jenže když se například podíváme, jak tyto děti umřely, tak jedno z nich zemřelo krátce po narození na prasknutí sleziny, a přitom na toto prasknutí sleziny spalničky neměly žádný vliv, a druhé dítě mělo vzácnou vrozenou poruchu zvanou *Amish lethal microcephaly*. Při tomto onemocnění se dítě narodí s **velmi těžkou mikrocefalií a výrazně nedovyvinutým mozkem**. Průměrná délka života je asi 5–6 měsíců. Tedy přesně tak, jako to známe z covidu. Pokud někoho srazilo auto, tak zemřel na covid.

A když jsem zmínil covid, David Formánek zrovna čerstvě přeložil článek s názvem: Covidové nemocniční protokoly: „Taková krutost se již nebude opakovat“.

Článek je zápis svědků z doby covidu, kteří mluvili u kulatého stolu senátora Rona Johnsona.

Za všechny zmíním jen jeden. Ženě se nepodařilo donutit lékaře, aby podali ivermektin jejímu manželovi, který byl připojen na ventilátor. Lék mu pak tajně podala sama. „Ivermektin si sama rozdrtila a dávala ho do výživové sondy. Dělala to dva týdny. Nemocnice o tom neměla ani tušení. Její manžel přežil. Ta žena je hrdinka.“

Ano, lékaři měli skutečně zakázáno léčit lidi a připojováním na ventilátor je většinou posílali na smrt. Tyto lidi bylo možné zachránit pomocí ivermektinu nebo oxidu chloričitého, jenže lékaři to příbuzným znemožnili. Je důležité na tuto lékařskou praxi nezapomínat. Proto doporučuji si přečíst tento článek,

který přeložil David Formánek na jeho webu Otevři svou mysl.

Ostropestřec mariánský

8. října 2026 (zdraví)

Dnes zmíním další ze zázračných kytiček, která jde kromě léčivých účinků používat i jako jazykolam. Je celkem složité vyslovit například název ostropestřcový olej.

Kytička je tím pádem tedy ostropestřec mariánský. Ono je tedy trochu legrační říkat ostropestřci kytička, protože to je velmi mocný bodlák.

A přestože mám tento bodlák velmi rád, jeden rok jsem i zasel semínka a na záhonu mi vyrostly krásné fialové ostropestřce, a pravidelní posluchači i ví, že mi jsou velmi blízká mariánská témata, tak dodneška jsem netušil, proč se ostropestřci vlastně říká mariánský.

A tak jsem si našel, že existuje **Legenda o mléku.** Podle ní měly bílé skvrny a žilky na listech rostliny vzniknout z kapek mateřského mléka Panny Marie, které na ně ukáply při kojení Ježíška.

A navíc rostlině se v historii přezdívalo také „bodlák svaté Marie“ nebo „Kristova koruna“ kvůli jejím pichlavým ostnům, a to možná ještě umocňuje jeho léčivé účinky.

Ostropestřec je z mých zkušeností nejlepší jaterní tonikum, které vůbec existuje, tedy posilovač jater. Ostropestřec jde koupit i v lékárnách v různých tabletách, ale já osobně stejně dávám přednost přírodním zpracováním, a to buď lihové tinktuře, anebo přímo rozemletým semínkům, které mají příjemnou ořechově nahořklou chuť.

A tato rozemletá semínka je možné jíst přímo samotná na lžičce anebo zamíchat třeba do müsli nebo jiných pokrmů. A i ti lidé, kteří žádný problém s játry nemají, si můžou občas ostropestřec dát. Protože játra jsou orgán, který v těle zpracovává mnoho metabolických a detoxikačních procesů. A musíme si přiznat, že nežijeme v příliš čistém prostředí. A tak detoxikovat potřebujeme úplně všichni, a tedy nejen ti, co se intoxikují různými látkami úmyslně, třeba například alkoholem.

Svatá Fides – Věra

8. října 2026 (duchovní)

Ze svátků mě nejvíce přitáhl dnešní svátek Věry, protože v mém životě jsou Věry velmi důležité. A tak vám teď přednesu, co jsem si o Věrách zjistil.

České křestní jméno Věra má slovanský původ a znamená doslova „víra“, což je jedna ze tří hlavních křesťanských ctností (vedle naděje a lásky).

Svatá Věra (Fides): V civilním kalendáři má Věra svátek 8. října právě proto, že na tento den v tradičním křesťanském kalendáři připadá památka svaté Fides (latinsky Fides znamená víra). Svatá Fides (Věra) z Agenu byla mladá křesťanská dívka, která žila ve 3. století v římské Galii (dnešní Francie). Podle tradice byla ve svých pouhých 12 letech umučena pro svou neústupnou věrnost Kristu během pronásledování křesťanů. Stala se symbolem pevné, nezlomné víry. Její ostatky jsou dodnes uctívány v proslulém poutním kostele Sainte-Foy ve francouzském Conques, který leží na slavné svatojakubské poutní cestě. Pro křesťany tak tento den symbolizuje oslavu samotného základu jejich duchovního života – víry.

V rané křesťanské tradici vzniklo jméno jako doslovný překlad starořeckého slova Pistis (víra). A tedy ještě i zmíním velmi zajímavé dílo Pistis Sofia, což lze

z řečtiny přeložit jako Víra moudrost. A je to významný apokryfní text z 2. století po Kristu.

Církve za 1. republiky a vliv zednářů

8. října 2026 (duchovní)

Jako hlavní téma mám dnes pro vás připravené nahlédnutí do meziválečné doby a na to, jakým způsobem probíhalo odduchovňování společnosti pomocí nově vzniknuvších církví. A samozřejmě není překvapivé, že za tím můžeme vidět zednářské vlivy.

Nedávno jsem zde mluvil o zednářích, což vzbudilo dost velký zájem a dostal jsem k tomuto tématu dost dotazů. A tak jsem si řekl, že k tomu udělám pokračování a popovídáme si o církvích za doby první republiky, což je pro pochopení činnosti zednářů velmi zajímavé.

Vznikem Československa v roce 1918 vznikl ve své podstatě zednářský stát, který neměl ve světě obdoby. Dalším výrazným zednářským státem sice můžeme označit Spojené státy americké, ale ty vznikaly za výrazně jiných okolností a o více než 100 let dříve. Ve Francii či Velké Británii mají zednáři sice také značný vliv, ale přesto o těchto zemích nemůžeme říct, že by byly zednáři plně ovládané. V tomto směru bylo Československo za 1. republiky skutečně unikátní.

Zednářům kromě toho, že chtějí mít rozhodující společensko-politický vliv, jde zejména o odstraňování duchovnosti, a to hlavně křesťanské. Pro zednáře je nejdůležitější světlo rozumu a racionalismus, tedy vlastně velký důraz na hmotu a materiálno. Skutečné duchovno je pro ně ten největší nepřítel.

Postupné odstraňování duchovnosti můžeme vnímat u protestantských církví.

Tyto procesy souvisí i s osvícenstvím, což je vlastně doba velkého rozmachu zednářství. Termín osvícenství je odvozen právě od světla rozumu, tedy od racionálního myšlení. Jenže tím se z života odstraňuje mystika, kontemplace a napojení na boží světlo.

Postupné odstraňování duchovnosti z křesťanství se děje hlavně odstraňováním křesťanské mystiky a z Krista se tak stává občan Ježíš, který učí ostatní humanismus a morální chování. Milosrdenství je sice nedílnou součástí křesťanství, ale pouze součástí, nikoliv středobodem.

Odstraňování mystiky můžeme nejlépe vidět na odstraňování svatých a odstraňování Panny Marie. Přestože můžeme mít ke katolické církvi mnoho výhrad z důvodu mocenských, korupčních i restriktivních, přesto po stránce teologické se jí podařilo udržet křesťanskou duchovní linii a mystiku 2000 let.

Protestanti vycházejí hlavně z reformačních proudů Martina Luthera a Jana Kalvína. U nich můžeme jasně identifikovat odklon od svatých a od Marie, a tedy i odmítání všeho mimo evangelia. Jenže právě svatí včetně Panny Marie – to je ta skutečná křesťanská mystika. Protestanti se na ně přitom dívají jen jako na historické osoby vhodné následování. Jenže o tom to vůbec není.

Svatí jsou prostředníky ke Kristu, kteří mohou každému pomoct, když je o to požádá. Svatí jsou v mnoha ohledech lidem blíž, a proto je pro mnohé lidi snadnější se s nimi propojit a tím postupovat ve své duchovní cestě. Jenže to je přesně to, čemu chtějí zednáři zamezit.

Sám Jan Hus byl velkým podporovatelem mariánské úcty. Sice ve svých spisech varoval před přílišným zbožšťováním Marie, upozorňoval, že k Marii se nemá člověk modlit stejně jako k samotnému Bohu, ale tyto teologické nuance jsou zcela v souladu s katolickou teologií. Velmi podobně definoval vztah k Marii například papež Lev XIII., který působil na přelomu 19. a 20. století. Jan Hus se snažil o nápravu církve, nikoliv o reformaci ve smyslu odstraňování duchovnosti. Proto je neprávem považován za reformátora. Samotní reformátoři totiž jeho jméno zneužívají ke svým účelům.

Zajímavým kritikem protestantismu byl i nejznámější psycholog 20. století Karel Gustav Jung. Jeho otec byl evangelický reformovaný farář a sám Karel Gustav jistý čas inklinoval k zednářství. Jeho hlavní výtka vůči protestantismu bylo právě odstranění mystických prvků z křesťanství.

Zednářům v nově vzniklém Československu šlo právě o odstranění spojení se svatými a s Pannou Marií. Svatý Václav a Panna Marie jsou duchovní kořeny českého národa, na kterých stojí naše tisíciletá státnost. A tu chtěli zednáři plně dostat pod svou kontrolu. Z luteránských a kalvinistických směrů vznikla po vzniku Československa Církev českobratrská evangelická. Jenže oproti církvi katolické byla velmi okrajová. Katolíků bylo u nás přes 90 %. Jenže po rozpadu Habsburské monarchie měla struktura katolické církve řízená z Vatikánu velmi špatnou pověst a mnoho lidí by přivítalo nějakou alternativu. A ta alternativa přišla vznikem církve československé.

Dva roky po vzniku Československa zakládá několik katolických duchovních v čele s Karlem Farským Československou církev. Tato církev měla původně obsahovat katolickou duchovní nauku, ale být více modernější a hlavně nepodléhat Římu. Měla to být čistě samostatná církev nově vzniklého československého národa. Jenže již na samém počátku se v ní začaly objevovat protichůdné proudy. Na jedné straně Matěj Pavlík chtěl teologicky směřovat k pravoslaví, které má proti katolictví ještě více mystiky, tedy například úcta ke svatým a k Panně Marii je tam ještě hlubší než u katolíků.

A oproti tomu chtěl Karel Farský nově vzniklou církev směřovat k moderním vědám a k reformaci. Přitom většina lidí, která k této církvi přišla, chtěla jen český katolicismus bez Vídně a Říma. Dva roky po založení Farský s Kalousem vypracovali vlastní katechismus, který odmítal Ducha svatého jako třetí osobu Trojice, Boha definoval jako „živý zákon světa“ a z Krista udělal proroka na stejné úrovni jako Buddhu, Konfucia nebo Muhammada. Tedy už jen z těchto několika věcí lze odvodit, že Farský chtěl církev vzdalující se původnímu křesťanství ještě víc než klasický protestantismus.

A po 4 letech tápání v této církvi převládl právě směr Karla Farského, tedy

během čtyř let se od katolicismu bez Říma posunula výrazným protestantským směrem. Sice ne do extrému Farského katechismu z roku 22, protože to by zřejmě vyděsilo její členy úplně, ale vydala se tímto směrem pozvolněji salámovou metodou. A tedy vydala se přesně směrem, který souzněl se zednářskými cíli. Během euforie z nově vzniklého samostatného státu církev nalákala množství katolíků do katolické alternativy a během pár let se z ní stala církev, která odstranila křesťanskou mystiku a duchovnost.

Nelze tvrdit, že to byl od začátku zednářský projekt. Ale z toho, kam se tato církev nakonec vydala, lze snadno odvodit, že zednáři se v ní postupem času chopili řízení a začali si tuto církev modelovat podle svých potřeb.

Církev československá se sice zdaleka nedostala na početní úroveň katolíků, ale z asi půl milionu stoupenců rok po vzniku se rozrostla na asi 800 000 v třicátých letech, tedy nebyla zcela zanedbatelná. A když se podíváme na samotnou Prahu, tak v ní měla kolem 20 % stoupenců.

Pokud vám jméno Farský něco připomíná, tak ano. Jan Farský, poslanec v europarlamentu za STAN, je potomek bratra Karla Farského.

Mimochodem František Bílek, známý český sochař a původní křesťanský mystik, vstoupil do československé církve hned při jejím vzniku. Jeho známá Bílkova vila na Praze 6 se v roce 1929 stala zednářskou svatyní.

V roce 1971 si Církev československá mění název na Církev československá husitská. A tak bylo nakonec k tomuto protikřesťanskému projektu zneužito i jméno samotného Jana Husa.

Z toho, co jsem zde uvedl, nevyplývá, že je katolická církev nějak úžasná a že nejde hledat skutečnou křesťanskou duchovnost i mimo ni. Její historie a mocenské praktiky měly a mají mnoho vad. Ale po stránce teologické je to církev, která udržuje skutečnou duchovnost, a z jejího prostředí vyrostly velké duchovní osobnosti a křesťanští mystikové, jako například svatý František, Karel IV., Jan Hus nebo páter Špidlík. A především také svatý Václav, na kterém stojí kořeny naší země.